

TERENCE

Scenes from the

ANDRIA

CORNISH M.A.

PA 6755 A6

1883

cinricul

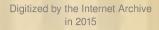
CURR HIST

authorized 1924

Ex libris universitatis albertalasis

SCENES FROM THE

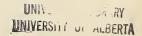
ANDRIA OF TERENCE.

MACMILLAN AND CO., LIMITED LONDON • BOMBAY • CALCUTTA MELEOURNE

THE MACMILLAN COMPANY
NEW YORK • BOSTON • CHICAGO
DALLAS • SAN FRANCISCO

THE MACMILLAN CO. OF CANADA, LTD.

Clementary Classics

Scenes from the Andria of Terence

Edited for the use of Schools by

F. Warre Cornish, M.A.

Late Fellow of King's College, Cambridge Vice-Provost of Eton College

MACMILLAN AND CO., LIMITED ST MARTIN'S STREET, LONDON 1913

First Edition 1883. Reprinted 1905, 1913.

STORY OF THE PLAY.

Chremes an Athenian had two daughters, Pasibula and Philumena. Pasibula 682—690 when a child was shipwrecked in a voyage to Andros with her uncle Phania, brother of Chremes, and was lost sight of by her relations. Phania died soon after at Andros. Pasibula was adopted by a native of the island, who changed her name to Glycerium, and brought her up with his daughter Chrysis. On his death Chrysis and Glycerium came to live at Athens. Pamphilus the son of Simo fell in love with Glycerium and after the death of her supposed sister Chrysis married her secretly. Meanwhile Simo, his father, has entered into a contract of marriage between Pamphilus and Philumena the daughter of Chremes, who is (though neither of them knows it) the younger sister of Glycerium (Pasibula).

Chremes hears of the attachment of Pamphilus to Glycerium 105, and breaks off the match between him and Philumena. Simo however tells Pamphilus that he is to be married to Philumena that very day 211; hoping to get his consent either willingly or by parental authority, and so to prevail upon Chremes to withdraw his refusal. Pamphilus, thus divided between conjugal

and filial affection, meeting with Glycerium's servant Mysis 195 renews to her his promises of fidelity to her mistress. Pamphilus now meets Davus 254, who tells him of Chremes' refusal, but advises him 290 to give the consent which his father demands, trusting to the obstinacy of Chremes and the chance of something turning up. Pamphilus follows the advice of Davus, and 316 promises Simo that he will comply with his wishes. Simo overhears Mysis and Glycerium's nurse talking of the birth of the child and Pamphilus' renewal of his promise 321; but thinks that it is a trick got up by Davus to prevent the marriage, and that the child has been brought in by the nurse 332. Davus allows him to believe it. Simo, by representing that Pamphilus and Glycerium had quarrelled, induces Chremes to consent to the marriage 416. Davus learns this from Simo 434, and is attacked by Pamphilus as having ruined him 449. Glycerium too is in despair, and Pamphilus again 490 yows that he will never leave her.

Davus, to bring the matter to a point, lays the child at Simo's door 508. Chremes finds it there 531, and overhears a conversation between Davus and Mysis 536—572, which makes him believe that Pamphilus' agreement to marry his daughter was a sham. He goes off to Simo and again refuses to complete the match 586.

Simo meets Davus coming out of Glycerium's house, and orders him to be put into irons 627.

Meanwhile Crito, a relative of Chrysis, comes to Athens to look after the property of Chrysis, which has fallen to him as next of kin. Pamphilus introduces him to the two old men 664; to whom he tells the story of the shipwreck, and how Glycerium is really Pasibula, the daughter of Chremes. All is thus cleared up, Davus is let out of prison; and the young people are made happy.

The scene of the play is at Athens. The action goes on in the open street between the houses occupied respectively by Simo and Glycerium.

In the original play there is an underplot, in which Charinus, a friend of Pamphilus, is in love with and marries Philumena, Chremes' other daughter, promised to Pamphilus, who does not wish to marry her.

DRAMATIS PERSONAE.

Simo, father to Pamphilus. Sosia, freedman to Simo.

Davus, slave to Simo, confidant of Pamphilus.

Mysis, slave to Glycerium.

Pamphilus, son to Simo, secretly married to Glycerium.

Lesbia, a hired nurse.
Chremes, an old man, friend to Simo.
Crito, a stranger from Andros.
Dromo, slave to Simo.

GLYCERIUM (or PASIBULA), the wife of Pamphilus, recognised in the course of the play to be the daughter of Chremes, and her sister Philumena, do not appear on the stage.

The stage represents a street in Athens. On the right is Simo's house, on the left Glycerium's. The door facing the audience is that of Chremes' house. An altar stands before each door. The street to the right is supposed to lead to Peiraeus, that to the left to the Agora.

The action of the play passes entirely in the street in front of the three houses.

SCENES FROM THE

ANDRIA OF TERENCE.

SCENE I.

Enter from the left SIMO followed by two slaves laden with provisions from the market and accompanied by SOSIA the freedman, his cook, who carries a ladle to shew his trade.

SI. [Speaking to the servants.] Vos istaec intro auferte: abite.—Sosia,

adesdum: paucis te volo. So. Dictum puta: nempe ut curentur recte hacc. Si. Immo aliud. So. Quid est

quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius?

Sr. Nihil istac opus est arte ad hanc rem quam paro;

sed iis, quas semper in te intellexi sitas, fide et taciturnitate. So. Exspecto quid velis. St. Ego postquam te emi, a parvulo ut semper

tibi
apud me iusta et elemens fuerit servitus,
seis. feei ex servo ut esses libertus mihi.

propterea quod servibas liberaliter. quod habui summum pretium, persolvi tibi. So. In memoria habeo. Si. Haud muto factum. So. Gaudeo,

si tibi quid feci aut facio quod placeat, Simo, et id gratum fuisse advorsum te habeo gratiam. 15 Sed hoc mihi molestumst: nam istaec commemoratio quasi exprobratiost immemori benefici.

quin tu uno verbo dic quid est quod me velis.

SI. Ita faciam. hoc primum in hac re praedico
tibi:

quas credis esse has, non sunt verae nuptiae. 20 So. Cur simulas igitur? Si. Rem omnem a principio audies:

eo pacto et gnati vitam et consilium meum cognosces, et quid facere in hac re te velim.

Nam is postquam excessit ex ephebis, Sosia, liberius vivendi fuit potestas;—nam antea qui scire posses, aut ingenium noscere, dum aetas, metus, magister prohibebant? So. Ita

SI. Quod plerique omnes faciunt adulescentuli, ut animum ad aliquod studium adiungant, aut equos alere, aut canes ad venandum, aut ad philosophos: 30 horum ille nihil egregie praeter cetera studebat; et tamen omnia haec mediocriter. gaudebam. So. Non iniuria: nam id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis.

SI. Sic vita erat: facile omnes perferre ac pati: 25 cum quibus erat cumque una, iis sese dedere: eorum obsequi studiis: advorsus nemini:

numquam praeponens se illis: ita facillume sine invidia laudem invenias, et amicos pares. So. Sapienter vitam instituit: namque hoc tempore 40 obsequium amicos, veritas odium parit. SI. Interea mulier quaedam abhinc triennium ex Andro commigravit huc viciniam, inopia et cognatorum neglegentia coacta, egregia forma atque aetate integra. 45 So. [Aside.] Hei, vereor ne quid Andria apportet mali. SI. Primum haec pudice vitam, parce ac duriter agebat, lana ac tela victum quaeritans. Sed postquam amans accessit, unus et item alter: forte, ita ut fit, filium 50 perduxere illuc, secum ut una esset, meum. Egomet continuo mecum: Certe captus est; habet! observabam mane illorum servulos; quaerebam: comperiebam nihil ad Pamphilum quicquam attinere. enimvero spectatum satis 55 putabam, et magnum exemplum continentiae: quum id mihi placebat, tum uno ore omnes omnia bona dicere, et laudare fortunas meas qui gnatum haberem tali ingenio praeditum. Quid verbis opus est? hac fama impulsus Chremes 60 ultro ad me venit, unicam gnatam suam cum dote summa filio uxorem ut daret. placuit: despondi: hic nuptiis dictust dies. So. Quid obstat, cur non verae fiant? SI. Audies. Fere in diebus paucis, quibus haec acta sunt, Chrysis vicina haec moritur. So. O factum bene!

beasti: hei, metui a Chryside. Si. Ibi tum filius cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens:

curabat una funus: tristis interim;
nonnumquam collacrumabat, placuit tum id mihi. 70
sic cogitabam: Hic parvae consuetudinis
causa huius mortem tam fert familiariter:
quid si ipse amasset? quid hic mihi faciet patri?
haec ego putabam esse omnia humani ingeni
mansuetique animi officia. Quid multis moror? 75
egomet quoque eius causa in funus prodeo,
nihil suspicans etiam mali. So. Hem, quid id est?
St. Scies.

ecfertur, imus, interea inter mulieres. quae ibi aderant, forte unam aspicio adulescentulam, forma... So. bona fortasse. Si. et voltu, Sosia, 80 adeo modesto, adeo venusto, ut nil supra. quae quum mihi lamentari praeter ceteras visa est, et quia erat forma praeter ceteras honesta et liberali, accedo ad pediseguas: quae sit, rogo. sororem esse aiunt Chrysidis. 85 percussit ilico animum. atat, hoc illud est, hine illae lacrumae, haec illast misericordia. So. Quam timeo, quorsum evadas. Si. Funus interim procedit, sequimur: ad sepulcrum venimus: in ignem impositast: fletur. Interea haec soror, 90 quam dixi, ad flammam accessit imprudentius, satis cum periclo. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorem et celatum indicat:

accurrit: mediam mulierem complectitur:

Mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum?

tum illa, ut consuetum facile amorem cerneres, reiecit se in eum flens quam familiariter. So. Quid ais? Si. Redeo inde iratus atque aegre

ferens.

nec satis ad obiurgandum causae. diceret:

'quid feci? quid commerui aut peccavi, pater? 100
quae sese in ignem inicere voluit, prohibui:
servavi.' honesta oratio est. So. Recte putas:
nam si illum obiurges, vitae qui auxilium tulit;
quid facias illi, qui dederit damnum aut malum?
SI. Venit Chremes postridie ad me, clamitans, 105
indignum facinus comperisse; Pamphilum
pro uxore habere hanc peregrinam. ego illud sedulo
negare factum. ille instat factum. denique
ita tum discedo ab illo, ut qui se filiam
neget daturum. So. Non tu ibi gnatum...? SI. Ne
haec quidem

satis vemens causa ad obiurgandum. So. Qui, cedo?

Sr. 'Tute ipse his rebus finem praescripsti, pater. prope adest, quum alieno more vivendumst mihi: sine nunc meo me vivere interea modo.'

So. Qui igitur relictus est obiurgandi locus?

SI. Si propter amorem uxorem nolit ducere, ea primum ab illo animadvortenda iniuriast. et nunc id operam do, ut per falsas nuptias

vera obiurgandi causa sit, si deneget:
simul sceleratus Davus si quid consili
habet, ut consumat nune, quum nihil obsint doli:
quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia
facturum: magis id adeo, mihi ut incommodet,
quam ut obsequatur gnato. So. Quapropter? SI.
Rogas?
mala mens, malus animus. quem quidem ego si
sensero,—

sensero,—
sed quid opust verbis? Sin eveniat, quod volo,
in Pamphilo ut nihil sit morae, restat Chremes,
qui mi exorandus est: et spero confore.
Nunc tuumst officium, has bene ut adsimules nuptias,
perterrefacias Davum, observes filium,
130

perterrefacias Davum, observes filium, 130 quid agat, quid cum illo consili captet. So. Sat est: curabo: eamus nunciam intro. Si. I prae, sequar. [Exeunt.

SCENE II.

Enter Simo.

SI. Non dubiumst, quin uxorem nolit filius: ita Davom modo timere sensi, ubi nuptias futuras esse audivit. Sed ipse exit foras.

135

Enter Davus speaking to himself, not observing Simo.

Da. Mirabar, hoc si sic abiret, et eri semper lenitas verebar quorsum evaderet:

qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo, numquam cuiquam nostrum verbum fecit, neque id aegre tulit.

SI. [Aside.] At nunc faciet; neque, ut opinor, sine tuo magno malo.

Da. Id voluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio,

sperantes, iam amoto metu, interea oscitantes opprimi, ut ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias. astute! St. [Aside.] Carnufex quae loquitur? Da.

[Aside.] Erus est, neque provideram.

St. Dave. DA. Hem, quid est? St. Ehodum ad me! DA. Quid hic volt? St. Quid ais? DA. Qua de re? St. Rogas?

meum gnatum rumor est amare. DA. Id populus curat scilicet.

SI. Hocine agis, an non? DA. Ego vero istuc. SI. Sed nunc ea me exquirere

iniqui patris est: nam quod antehac fecit nihil ad me attinet.

dum tempus ad eam rem tulit, sini, animum ut expleret suum:

nuuc hic dies aliam vitam adfert, alios mores postulat.
dehinc postulo, sive aequumst, te oro, Dave, ut
redeat iam in viam.

hoc quid sit? omnes, qui amant, graviter sibi

DA. Ita aiunt. S1. Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum,

ipsum animum aegrotum ad deteriorem partem plerumque applicat.

DA. Non hercle intellego. SI. Non? hem! DA. Non: Davus sum, non Oedipus.

SI. Nempe ergo aperte vis, quae 1estant, me loqui.

DA. Sane quidem.

155

Si. Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis

fallaciae conari, quo fiant minus,

aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus;

verberibus caesum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem,

ea lege atque omine ut, si te inde exemerim, ego pro te molam.

Quid, hoc intellextine? an nondum etiam ne hoc quidem? Da. Immo callide;

ita aperte ipsam rem modo locutus, nihil circum

SI. Ubivis facilius passus sim quam in hac re me

DA. Bona verba, quaeso. SI. Irrides: nihil me fallis. edico tibi,

ne temere facias. neque tu haud dices tibi non praedictum. Cave. [Exit Simo. 165

Da. Enimvero, Dave, nihil loci est segnitiae neque socordiae,

quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis:
quae si non astu providentur, me aut erum pessum
dahunt.

Nec quid agam certumst: Pamphilumne adiutem, an auscultem seni.

si illum relinquo, eius vitae timeo: sin opitulor,
huius minas;

ryo

gui yesha dare difficilest, primum ism de amore

cui verba dare difficilest. primum iam de amore hoc comperit:

me infensus servat, ne quam faciam in nuptiis fallaciam.

si senserit, aut si quam lubitum fuerit causam ceperit:

quo iure quaque iuiuria praecipitem in pistrinum dabit.

ad haec mala hoc mi accedit etiam : haec Andria, $_{775}$ sive ista uxor sive amicast, gravida e Pamphilo est. audireque eorum est operae pretium audaciam :

nam inceptiost amentium, haud amantium:

quicquid peperisset, decreverunt tollere: et fingunt quandam inter se nunc fallaciam,

civem Atticam esse hanc. 'Fuit olim hinc quidam senex,

mercator: navem is fregit apud Andrum insulam: is obiit mortem. ibi tum hanc eiectam Chrysidis patrem recepisse orbam, parvam.'—Fabulae.

mihi quidem non fit verisimile; atque ipsis commentum placet.

Sed Mysis ab ea egreditur. At ego hinc me ad forum, ut

conveniam Pamphilum, ne de hac re pater imprudentem opprimat.

[Exit Davus.

Enter Mysis.

[Mysis, speaking through the door to a servant in the house.]

Audivi, Archilis, iamdudum: Lesbiam adduci iubes. sane pol illa temulenta est mulier et temeraria,

nec satis digna, cui committas primo partu mulierem;

tamen eam adducam. [To the audience.] Importunitatem spectate aniculae.

quia compotrix ejus est.—Di, date facultatem obsecro huic pariundi, atque illi in aliis potius peccandi locum.

Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? vereor quid siet.

opperiar, ut sciam numquidnam haec turba tristitiae adferat.

Enter Pamphilus in great agitation; not seeing
Mysis.

PA. Hocinest humanum factum aut inceptum?
hocinest officium patris?

My. [Aside.] Quid illud est? PA. Pro deum fidem, quid est, si haec non contumeliast?

uxorem decrerat dare sese mi hodie: nonne oportuit praescisse me ante? nonne prius communicatum oportuit?

Mv. [Aside.] Miseram me, quod verbum audio? 200
PA. Quid? Chremes, qui denegarat se commissurum mihi

gnatam suam uxorem, id mutavit, quia me immutatum videt?

itane obstinate operam dat, ut me a Glycerio miserum abstrahat?

quod si fit, pereo funditus.

adeone hominem esse invenustum aut infelicem quemquam, ut ego sum?

pro deum atque hominum fidem!

nullone ego Chremetis pacto adfinitatem effugere potero? quot modis contemptus, spretus? facta, transacta omnia.

nam quid ego nunc dicam de patre? Ah,

tantamne rem tam neglegenter agere? praeteriens

mi apud forum, 'uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie,' inquit, 'para:

abi domum. Id mihi visust dicere, 'abi cito, et suspende te.'

quodsi ego rescissem id prius,—quid facerem, si quis
me roget:

aliquid facerem, ut hoc ne facerem. sed nunc quid primum exsequar?

tot me impediunt curae, quae meum animum divorse trahunt;

amor, misericordia huius, nuptiarum sollicitatio, tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo

usque adhuc quae meo cumque animo lubitumst facere. eine ego

ut advorser? Hei mihi,

incertumst, quid agam. My. [Aside.] Misera timeo, 'incertum' hoc quorsum accidat.

sed nunc peropus est, aut hunc cum ipsa, aut de illa me advorsum hunc loqui.

dum in dubio est animus, paulo momento huc vel illuc impellitur.

PA. [Hearing Mysis' voice.] Quis hic loquitur? Mysis, salve. My. O salve, Pamphile. PA. Quid agit? My. Rogas?

laborat e dolore; atque ex hoc misera sollicita est, diem

quia olim in hunc sunt constitutae nuptiae. tum autem hoc timet,

ne deseras se. Pa. Hem, egone istuc conari queam?

ego propter me illam decipi miseram sinam quae mihi suum animum atque omnem vitam credidit, quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim? non faciam. My. Haud verear, si in te sit solo situm:

sed ut vim queas ferre. Pa. Adeon me ignavum putas, ²³⁰

adeon porro ingratum aut inhumanum aut ferum, ut neque me consuetudo neque amor neque pudor commoveat neque commoneat, ut servem fidem? My. Unum hoc scio, hanc meritam esse, ut memor esses sui.

PA. Memor essem? O Mysis Mysis, etiam nunc mihi

scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio. Iam ferme moriens me vocat: accessi: vos semotae: nos soli: incipit: 'Mi Pamphile, huius formam atque aetatem vides: nec clam te est, quam illi utraeque res nunc utiles 240 et ad pudicitiam et ad rem tutandam sient. quod ego per hanc te dextram oro et genium tuum, per tuam fidem, perque huius solitudinem te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras. si te in germani fratris dilexi loco, sive haec te solum semper fecit maxumi, seu tibi morigera fuit in rebus omnibus, te isti virum do, amicum, tutorem, patrem. bona nostra haec tibi permitto, et tuae mando fide,' Hanc mi in manum dat: mors continuo ipsam occupat. accepi: acceptam servabo. My. Ita spero quidem. PA. Sed cur tu abis ab illa? My. Obstetricem

arcesso. PA. Propera. Atque audin?

Verbum unum cave de nuptiis; ne ad morbum hoc etiam. My. Teneo. Exeunt.

SCENE III.

Enter DAVUS, crossing the stage hastily, and, immediately after, PAMPHILUS.

PA. Dave, ades, resiste. DA. [Looking round.] Quis homo est, qui me-? O Pamphile, te ipsum quaero.

Pa. Dave, perii. Da. Quin tu hoc audi. Pa. Interii. Da. Quid timeas, scio. 255

PA. Nuptiae mi. DA. Etsi scio? PA. Hodie. DA. Obtundis, tametsi intellego?

id paves, ne ducas illam.

Pa. Istue ipsum. Da. Atque istue ipsum nil pericli est: me vide.

Pa. Obsecto te, quamprimum hoc me libera miserum metu. Da. Hem,

libero; uxorem tibi non dat iam Chremes. PA. Qui scis? DA. Scies. 260

Tuus pater modo hic me prendit: ait tibi uxorem dare sese

hodie; item alia multa, quae nunc non est narrandi locus.

continuo ad te properans percurro ad forum, ut dicam tibi haec.

ubi te non invenio, ibi ascendo in quendam excelsum locum.

circumspicio. nusquam.

265

mihi molestum. quid agam cogito.

redeunti interea ex ipsa re mi incidit suspitio: hem, paululum obsoni: ipsus tristis: de improviso nuptiae: non cohaerent. PA. Quorsumnam istuc? DA. Ego me continuo ad Chremen.

quum illo advenio, solitudo ante ostium: iam id gaudeo. 270

PA. Recte dicis: perge. Da. Maneo: interea introire neminem

video, exire neminem: matronam nullam in aedibus, nil omati, nil tumulti: accessi: intro aspexi. Pa. Scio.

magnum signum. DA. Num videntur convenire haec nuptiis?

PA. Non opinor, Dave. DA. 'Opinor' narras? non recte accipis.

certa res est. etiam puerum inde abiens conveni Chremi.

holera et pisciculos minutos ferre obolo in cenam seni.

PA. Quid igitur sibi volt pater? cur simulat? DA. Ego dicam tibi.

si id suscenseat nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes.

prius quam tuum ut sese habeat animum ad nuptias perspexerit, 280

ipsus sibi esse iniurius videatur: neque id iniuria: sed si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet: tum illae turbae fient. Pa. Quidvis patiar. Da. Pater est. Pamphile.

difficilest, tum haec solast mulier, dictum ac

aliquam causam, quamobrem eiciat oppido. PA. Eiciat? DA. Cito.

PA. Cedo igitur quid faciam, Dave? DA. Dic te ducturum. PA. Hem. DA. Quid est?

PA. Egon dicam? DA. Cur non? PA. Numquam faciam. DA. Ne nega.

PA. Suadere noli. DA. Ex ea re quid fiat, vide. PA. Ut ab illa excludar, huc concludar. DA. Non itast.

nempe hoc sic esse opinor: dicturum patrem, 'ducas volo hodie uxorem:' tu, 'ducam,' inquies. cedo quid iurgabit tecum? hic reddes omnia quae nunc sunt certa ei consilia, incerta ut sient, sine omni periclo: nam hoc haud dubiumst, quin Chremes

tibi non det gnatam. nec tu ea causa minueris 295 haec quae facis, ne is mutet suam sententiam. patri dic velle: ut, quum velit, tibi iure irasci non

queat.

nam si te aequo animo ferre accipiet, neglegentem feceris:

aliam otiosus quaeret: interea aliquid acciderit boni. PA. Itan credis? DA. Haud dubium id quidemst. PA. Vide quo me inducas. DA. Quin taces? 300 Pa. Dicam. puerum autem ne resciscat mi esse ex

illa, cautio est:

nam pollicitus sum suscepturum. Da. O facinus audax! PA. Hanc fidem

sibi me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem.

Da. Curabitur. Sed pater adest, cave te esse tristem sentiat.

Enter Simo. Davus and Pamphilus stand aside. SI. Reviso quid agant, aut quid captent consili. 305 Da. Hie nunc non dubitat, quin te ducturum neges. venit meditatus alicunde ex solo loco: orationem sperat invenisse se,

qui differat te: proin tu fac apud te ut sies.

Pa. Modo ut possim, Dave. Da. Crede inquam hoc mihi, Pamphile, 310 numquam hodie tecum commutaturum patrem

unum esse verbum, si te dices ducere.

SI. [Aside, perceiving DAVUS and PAMPHILUS.] Utrumque adesse video. Da. [Aside to PAMPHILUS.] Hem, serva. SI. [Aloud.] Pamphile!

DA. [Aside to Pamphilus.] Quasi de improviso respice ad eum. Pa. [Aloud.] Ehem, pater.

Da. [Aside.] Probe. SI. Hodie uxorem ducas, ut dixi, volo.

PA. Neque istic, neque alibi tibi erit usquam in me mora. [Simo looks bewildered.]

DA. [Aside.] Obmutuit. SI. [Recovering himself.]
Facis ut te decet.

quum istuc quod postulo impetro cum gratia.
i nunc iam intro; ne in mora quum opus sit sies.
PA. Eo. [Exit PAMPHILUS.

Enter Mysis and Lesbia, crossing to Glycerium's house.

My. Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia: 320 fidelem haud ferme mulieri invenias virum.

SI. [Aside.] Ab Andriast ancilla hacc. DA. Quid narras? SI. Itast. My. Sed hic Pamphilus... SI. [Aside.] Quid dicit? My. firmavit fidem. SI. [Aside.] Hem.

DA. [Aside.] Utinam aut hic surdus, aut hace muta facta sit.

My. Nam quod peperisset, iussit tolli. SI. [Aside.] O Iuppiter!

quid ego audio? actumst, siquidem haec vera praedicat.

LE. Bonum ingenium narras adulescentis. My. Optumum.

Sed sequere me intro, ne in mora illi sis. Lr. Sequor.

[Exeunt Mysis and Lesbia into Glycerium's house.

DA. [Scratching his head.] Quod remedium nunc huic malo inveniam? St. [Speaking to himself.] Quid hoc?

adeone est demens? ex peregrina? iam scio; ah 330 vix tandem sensi stolidus. DA. Quid hic sensisse ait? SI. Haec primum adfertur iam mihi ab hoc fallacia: hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant. hicine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset, quos mihi ludos redderet?

335 nunc huius periclo fit; ego in portu navigo.

Re-enter Lesbia, speaking through the door to a servant within.

LE. Adhue, Archilis, quae adsolent quaeque oportet signa esse ad salutem, omnia huic esse video.

quod	iussi	ei o	lari	bibere	et q	uantum	imper	avi	
date:	mox	ego	huo	rever	tor.				340
[Turn	ing to	the	aud	ience.]	Per	ecastor	scitus	puer	est

natus Pamphilo. Deos quaeso, ut sit superstes, quandoquidem ipsest

Deos quaeso, ut sit superstes, quandoquidem ipsest ingenio bono;

quumque huic est veritus optumae adulescenti facere iniuriam. [Exit.

SI. Vel hoc quis non credat, qui te norit, abs te esse ortum? DA. Quidnam id est?

SI. Non imperabat coram, quid opus facto esset puerperae:

sed postquam egressast, illis, quae sunt intus, clamat de via.

O Dave, itan contemnor abs te? aut itane tandem

tibi videor esse, quem tam aperte fallere incipias dolis? saltem accurate: ut metui videar certe, si resciverim.

Da. [Aside.] Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego. SI. Edixin tibi, 350

interminatus sum, ne faceres ? num veritus ? quid retulit ?

Credon tibi hoc nunc, peperisse hanc e Pamphilo?

Da. [Aside.] Teneo, quid erret, et quid agam habeo.

SI. Quid taces?

Da. Quid credas? quasi non tibi renuntiata sint haec sic fore.

SI. Mihin quisquam? DA. Eho an tute intellexti hoc adsimulari? SI. Irrideor.

- DA. Renuntiatumst: nam qui istaec tibi incidit suspitio?
- SI. Qui? quia te noram. DA. Quasi tu dicas, factum id consilio meo.
- SI. Certe enim scio. DA. Non satis me pernosti etiam, qualis sim, Simo.
- Si. Egon te? Da. Sed, si quid narrare occepi, continuo dari
- tibi verba censes falso: itaque hercle nil iam muttire audeo.
- SI. Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic. DA.
 Intellexti.
- sed nihilo setius mox deferent puerum hue ante
- id ego iam nunc tibi renuntio, ere, futurum, ut
- ne tu hoc posterius dicas Davi factum consilio aut dolis.
- prorsus a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo.
- SI. Unde id scis? DA. Audivi, et credo:

postquam videt

nuptias domi apparari, missast ancilla ilico

obstetricem arcessitum ad eam, et puerum ut adferret simul.

Hoc nisi fit, puerum ut tu videas, nihil moventur nuptiae.

scimus, quam misere hanc amarit. nunc sibi uxorem expetit.

Postremo id mihi da negoti: tu tamen idem has nuptias

perge facere ita, ut facis: et id spero adiuturos deos.

SI. Immo abi intro: ibi me opperire, et quod parato opus est para.

[Exit Davus.

Non impulit me, haec nunc omnino ut crederem: atque hauscio an quae dixit sint vera omnia: 375 sed parvi pendo: illud mi multo maxumumst, quod mihi pollicitust ipsus gnatus. Nunc Chremen conveniam: orabo gnato uxorem: si impetro, quid alias malim, quam hodie has fieri nuptias? Nam gnatus quod pollicitust, haud dubiumst mihi, 380 si nolit, quin eum merito possim cogere. Atque adeo in ipso tempore eccum ipsum obviam.

Enter Chremes.

SI. Iubeo Chremetem. CH. O, te ipsum quaerebam. SI. Et ego te. CH. Optato advenis.

Aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant, hodie

meam filiam tuo gnato: id viso tune an illi insaniant.

Sr. Ausculta paucis: et quid ego te velim et tu quod quaeris scies.

Сн. Ausculto: loquere quid velis.

SI. Per te deos oro, et nostram amicitiam, Chremes, quae incepta a parvis cum aetate accrevit simul, perque unicam gnatam tuam et gnatum meum, 390

cuius tibi potestas summa servandi datur, ut me adiuves in hac re: atque ita uti nuptiae fuerant futurae, fiant. CH. Ah ne me obsecra: quasi hoc te orando a me impetrare oporteat. alium esse censes nunc me, atque olim quum dabam ? 395

si in remst utrique ut fiant, arcessi iube. sed si ex ea re plus malist quam commodi utrique, id oro te in commune ut consulas, quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater. SI. Immo ita volo, itaque postulo ut fiat, Chremes: 400 neque postulem abs te, ni ipsa res moneat. CH. Quid est?

SI. Irae sunt inter Glycerium et gnatum. CH. Audio. SI. Ita magnae, ut sperem posse avelli. CH. Fabulae. SI. Profecto sic est. CH. Sic hercle, ut dicam tibi: amantium irae amoris integratiost. SI. Hem, id te oro, ut ante eamus. dum tempus datur.

dumque eius lubido occlusast contumeliis, prius quam harum scelera et lacrumae confictae dolis redducunt animum aegrotum ad misericordiam, uxorem demus. spero consuetudine 410 conjugio liberali devinctum, Chremes, dein facile ex illis sese emersurum malis.

CH. Quid istic? Si ita istue animum induxti esse utile, nolo tibi ullum commodum in me claudier.

SI. Merito te semper maxumi feci, Chremes.

415

CH. Sed quid ais? Sr. Quid? CH. Qui scis eos nunc discordare inter se?

SI. Ipsus mihi Davus, qui intumust eorum consiliis, dixit:

et is mihi suadet, nuptias quantum queam ut maturem.

num censes faceret, filium nisi sciret eadem haec velle?

tute adeo iam eius verba audies. [Shouting.] Heus, evocate huc Davum. 420

Atque eccum: video ipsum foras exire.

Enter DAVUS.

DA. Ad te ibam. Sr. Quidnam est?

DA. Cur uxor non arcessitur? iam advesperascit. St. Audin?

ego dudum non nil veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem

quod volgus servorum solet, dolis ut me deluderes: 425 propterea quod amat filius. Da. Egone istuc facerem? St. Credidi:

idque adeo metuens vos celavi, quod nunc dicam. DA. Quid? SI. Scies:

nam propemodum habeo fidem. DA. Tandem cognosti qui siem?

SI. Non fuerant nuptiae futurae. DA. Quid? non? Si. Sed ea gratia

simulavi, vos ut pertemptarem. DA. Quid ais? SI. Sic res est. DA, Vide! 430

- numquam istuc quivi ego intellegere. vah, consilium callidum!
- SI. Hoc audi. ut hinc te introire iussi, opportune hic fit mi obviam. Da. [Aside.] Hem,
- numnam periimus? SI. Narro huic, quae tu dudum narrasti mihi.
- DA. [Aside.] Quidnam audio? SI. Gnatam ut det oro, vixque id exoro. DA. [Aside.] Occidi. SI. Hem, quid dixisti? DA. Optume inquam factum. SI. Nunc per hunc nullast mora.
- CH. Domum modo ibo: ut apparetur dicam: atque
- SI. Nunc te oro, Dave, quoniam solus mi effecisti
 has nuptias—
- DA. Ego vero solus. SI. corrigere mihi gnatum porro enitere.
- DA. Faciam hercle sedulo. SI. Potes nunc, dum animus irritatus est.
- Da. Quiescas. Sr. Age igitur, ubi nunc est ipsus?

 Da. Mirum ni domi est.
- SI. Ibo ad eum atque eadem haec tibi quae dixi, dicam itidem illi. [Exeunt SI. and CH.] DA. Nullus sum. quid causae est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via?
- nil est preci loci relictum; iam perturbavi omnia: erum fefelli: in nuptias conieci erilem filium;
- feci hodie ut fierent, insperante hoc atque invito
 Pamphilo.

 445

hem astutias: quod si quiessem, nil evenisset mali.

Sed eccum video ipsum: occidi.

utinam mihi esset aliquid hic, quo nunc me praecipitem darem.

Enter Pamphilus

PA. Ubi illic est scelus qui me hodie...? DA. [Aside.]
Perii. PA. Atque hoc confiteor iure

mi obtigisse; quandoquidem tam iners, tam nulli consili sum.

servon fortunas meas me commisisse futili!

Ego pretium ob stultitiam fero: sed inultum id numquam auferet.

Da. Posthac incolumem sat scio fore me, si devito

PA. Nam quid ego nunc dicam patri? negabon velle me, modo

qui sum pollicitus ducere? qua audacia id facere
audeam?

nec, quid me nunc faciam, scio. DA. [Aside.] Nec me quidem, atque id ago sedulo.

dicam aliquid iam inventurum, ut huic malo aliquam producam moram.

PA. [Seeing Davus.] Oh. Da. Visus sum. PA. Ehodum, bone vir, quid ais? viden' me consiliis tuis

miserum impeditum esse? Da. At iam expediam.
Pa. Expedies? Da. Certe, Pamphile.

PA. Nempe ut modo. DA. Immo melius spero.

PA. Oh tibi ego ut credam, furcifer?

460

3

tu rem impeditam et perditam restituas? hem! quo fretus sim,

qui me hodie ex tranquillissima re coniecisti in nuptias. At non dixi esse hoc futurum? DA. Dixti. PA. Quid meritu's ? DA. Crucem.

Sed sine paululum ad me redeam: iam aliquid dispiciam. PA. Hei mihi,

quum non habeo spatium, ut de te sumam sup-, plicium, ut volo : 465

namque hoc tempus, praecavere mihi me, haud te ulcisci, sinit.

DA. Deceptus sum, at non defetigatus. PA. [Ironically.] Scio.

DA. Hac non successit, alia aggrediemur via. nisi si id putas, quia primo processit parum, non posse iam ad salutem converti hoc malum. PA. Immo etiam: nam satis credo, si advigilaveris, ex unis geminas mihi conficies nuptias. DA. Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, pedibus, noctesque et dies,

capitis periclum adire, dum prosim tibi: 475 tuumst, si quid praeter spem evenit, mi ignoscere. Parum succedit, quod ago: at facio sedulo.

vel melius tute reperi, me missum face.

PA. Cupio: restitue, quem a me accepisti locum.

DA. Faciam. PA. At iam hoc opus est. DA. St! mane: crepuit hinc a Glycerio ostium.

PA. Nihil ad te. DA. Quaero. PA. Hem, nuncin demum? DA. At iam hoc tibi inventum dabo.

Enter Mysis.

- My. [Speaking to GLYCERIUM within.] Iam ubi ubi erit, inventum tibi curabo, et mecum adductum tuum Pamphilum: tu modo, anime mi, noli te
- tuum Pamphilum: tu modo, anime mi, noli to macerare.
- Pa. Mysis. My. Quis est? [Seeing Pamphilus.] Ehem Pamphile, optume mihi te offers. Pa. Quid id est?
- My. Orare iussit, si se ames, era, iam ut ad se venias:
- videre ait te cupere. PA. Vah, perii: hoc malum integrascit.
- sicin me atque illam opera tua nunc miseros sollicitari?
- nam ideirco arcessor, nuptias quod mi apparari sensit.

 My. Atque edepol
- ea res est: proptereaque nunc misera in maerore est. Pa. Mysis,
- per omnes tibi adiuro deos, numquam eam me deserturum;
- non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines.
- hanc mi expetivi, contigit: conveniunt mores:
- qui inter nos discidium volunt: hanc, nisi mors, mi adimet nemo.
- Mv. Resipisco. Pa. Non Apollinis magis verum, atque hoc, responsum est.
- atque noc, responsum est. Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat, ₄₉₅

quo minus hae fierent nuptiae, volo. sed si id non poterit,

id faciam, in proclivi quod est, per me stetisse ut credat.

DA. Consilium quaero. PA. Fortis!

scio, quid conere. DA. Hoc ego tibi profecto effectum reddam.

PA. Iam hoc opus est. DA. Quin iam habeo. 500
PA. Quid facies? cedo. DA. Dies mi hic ut satis
sit vereor

ad agendum: ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas:

proinde hinc te amolire: nam impedimento mi es. Pa. Ego hanc visam. [Exit Pa.]

Da. Tu, Mysis, dum exeo, parumper opperire hic.

My. Quapropter? Da. Ita facto opus est. My. At matura. Da. Iam inquam hic adero.

[Exit DAVUS into GLYCERIUM'S house.

My. Nihilne esse proprium cuiquam? Di, vostram fidem:

summum bonum esse erae putavi hunc Pamphilum, amicum, amatorem, virum, in quovis loco

paratum: verum ex eo nunc misera quem capit laborem? facile hic plus malist, quam illic boni. 510 Sed Davus exit. [Re-enter Davus with the baby in

his arms.] Mi homo, quid istuc obsectost?
quo portas puerum? Da. Mysis, nunc opus est tua
mihi ad hanc rem exprompta malitia atque astutia.
My. Quidnam incepturus? Da. Accipe a me hunc
ocius.

atque ante nostram ianuam appone. My. Obsecro, 515 humine? DA. Ex ara hinc sume verbenas tibi, atque eas substerne. My. Quamobrem id tute non facis?

Da. Quia si forte opus sit ad erum iurato mihi, non apposisse, ut liquido possim. My. Intellego: nova nunc religio unde istaec incessit, cedo? 520 Da. Move ocius te, ut quid agam porro intellegas. Pro Iuppiter! My. Quid est? Da. Sponsae pater intervenit.

repudio, quod consilium primum intenderam.

My. Nescio quid narres. Da. Ego quoque hinc ab dextera

venire me adsimulabo: tu, ut subservias orationi, utcumque opus sit, verbis vide.

[Retires to the back of the stage.

My. Ego quid agas nil intellego: sed si quid est quod mea opera opus sit vobis, ut tu plus vides, manebo, ne quod vostrum remorer commodum.

Enter Chremes.

CH. Revortor, postquam quae opus fuere ad nuptias 530 gnatae paravi, ut iubeam arcessi. Sed quid hoc? puer herclest: mulier, tune apposisti hunc? My.

[Aside, looking about for DAVUS.] Ubi illic est?
CH. Non mihi respondes? My. [Still bewildered.]
Nusquam est. vae miserae mihi,

reliquit me homo, atque abiit. Da. [Coming forward.]
Di vostram fidem,

quid turbae apud forum est! quid illi hominum litigant! 535

tum annona carast. [Aside.] quid dicam aliud, nescio. [Chremes retires to the back of the stage. My. Cur tu obsero hic me solam? Da. Hem! quae haec est fabula?

Eho Mysis, puer hic unde est? quisve huc attulit?
My. Satin sanus, qui me id rogites? Da. Quem
igitur rogem,

qui hic neminem alium videam? CH. [Aside.] Miror, unde sit.

DA. [Angrily.] Dictura es quod rogo? My. Au. DA. [Aside.] Concede ad dexteram.

My. Deliras: non tute ipse? Da. [Aside, threateningly.]
Verbum si mihi

unum, praeterquam quod te rogo,-faxis cave.

My. Male dicis? Da. Unde est? My. A nobis. Da. Hahahae!

Mirum vero, impudenter mulier si facit 545 ancilla? Ch. [Aside.] Ab Andria est haec, quantum intellego.

Da. Adeon videmur vobis esse idonei,

in quibus sic illudatis? CH. [Aside.] Veni in tempore.

DA. [To Mysis, who is going to take the child up.]

Propera adeo puerum tollere hinc ab ianua:

[Aside.] mane; cave quoquam ex istoc excessis loco. 550 My. Di te eradicent: ita me miseram territas.

DA. Tibi ego dico, annon? My. Quid vis? DA. At etiam rogas?

Cedo, cuium puerum hic apposisti? dic mihi. My. Tu nescis? Da. Mitte id, quod scio: dic, quod

rogo.

My. Vostri. Da. Cuius nostri? My. Pamphili. Ch. [Aside.] Hem. Da. Quid? Pamphili? 555 My. Eho, annon est? Ch. [Aside.] Recte ego semper fugi has nuptias.

DA. O facinus animadvortendum. My. Quid clamitas?
DA. Quemne ego heri vidi ad vos adferri vesperi?
My. O hominem audacem! DA. Verum. vidi

Cantharam

suffarcinatam. My. Dis pol habeo gratiam, quum in pariundo aliquot adfuerunt liberae.

DA. Ne illa illum haud novit, cuius causa haec incipit.

'Chremes si appositum puerum ante aedes viderit, suam gnatam non dabit.' tanto hercle magis dabit.

CH. [Aside.] Non hercle faciet. Da. Nunc adeo, ut tu sis sciens.

tu sis sciens,
nisi puerum tollis, iam ego hunc in mediam viam
provolvam: teque ibidem pervolvam in luto.
My. Tu pol homo non es sobrius. Da. Fallacia

alia aliam trudit. iam susurrari audio,

civem Atticam esse hanc. Ch. [Aside.] Hem. Da. Coactus legibus

eam uxorem ducet. My. Au, obsecro, an non civis

est?

CH. [Aside.] Iocularium in malum insciens paene incidi.

DA. [Starting.] Quis hic loquitur? O Chremes, per tempus advenis.

Ausculta. Ch. Audivi iam omnia. Da. Anne tu omnia?

Ch. Audivi, inquam, a principio. Da. Audistine obsecro? hem 575

scelera! hanc iam oportet in cruciatum hinc abripi.

[To Mysis.] Hic ille est: non te credas Davum
ludere.

My. [Crying.] Me miseram: [To Chremes.] nil pol falsi dixi, mi senex.

CH. Novi omnem rem. Est Simo intus? Da. Est. [Exit Chremes. Davus puts his arm round Mysis' waist.] My. Ne me attigas,

sceleste! Si pol Glycerio non omnia haec... 580

DA. Eho inepta, nescis quid sit actum? My. Qui sciam?

DA. Hic socer est. alio pacto haud poterat fieri, ut sciret haec, quae voluimus. My. Praediceres. DA. Paulum interesse censes, ex animo omnia, ut fert natura, facias, an de industria? [Execut. 555]

Crito has come to Athens to look after the property of Chrysis, which has devolved on him by her death as next of kin. He meets Mysis, who tells him that Glycerium has not yet discovered her parents.

SCENE IV.

- CHREMES, who had gone to see SIMO and tell him that he would not give his daughter PHILUMENA to PAMPHILUS. now enters talking with SIMO.
- Ch. Satis iam, satis, Simo, spectata erga te amicitiast mea:

satis pericli coepi adire: orandi iam finem face.

dum studeo obsequi tibi, paene illusi vitam filiae.

SI. Immo enim nunc quum maxume abs te postulo atque oro, Chremes,

ut beneficium verbis initum dudum nunc re comprobes.

Ch. Vide quam iniquus sis prae studio: dum id efficias quod cupis,

neque modum benignitatis, neque quid me ores,

nam si cogites, remittas iam me onerare iniuriis.

SI. Quibus? CH. Ah rogitas? perpulisti me, ut homini adulescentulo.

in alio occupato amore, abhorrenti ab re uxoria, 595 filiam ut darem in seditionem atque in incertas nuptias, eius labore atque eius dolore gnato ut medicarer tuo. impetrasti; incepi, dum res tetulit. nunc non fert: feras.

illam hinc eivem esse aiunt: puer est natus: nos

SI. Per ego te deos oro, ut ne illis animum inducas credere,

quibus id maxume utilest, illum esse quam deterrimum.

nuptiarum gratia haec sunt facta atque incepta omnia.
ubi ea causa quamobrem haec faciunt erit adempta
his, desinent.

CH. Erras: cum Davo egomet vidi iurgantem ancillam. St. Scio.

CII. Vero voltu; quum ibi me adesse neuter tum praesenserat.

 Credo; et id facturas Davus dudum praedixit mihi.

Et nescio qui tibi sum oblitus hodie ac volui dicere.

Enter Davus from Glycerium's house. Simo and Chremes talk aside.

- DA. [Speaking to the servants within.] Animo nunc iam otioso esse impero... Ch. Hem Davum tibi.
- SI. Unde egreditur? DA. meo praesidio atque hospitis. SI. Quid illud mali est?
- DA. Ego commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi. SI. Scelus, 610
- quemnam hic laudat? DA. Omnis res est iam in vado. SI. Cesso adloqui?
- DA. [Aside.] Erus est: quid agam? SI. O salve,
 bone vir. DA. Ehem o Simo, o noster Chreme,
 omnia apparata iam sunt intus. SI. Curasti probe.

Da. Ubi voles, arcesse. SI. Bene sane: id enimvero hinc nunc abest.

etiam tu hoc respondes, quid istic [Pointing to GLYCERIUM'S door.] tibi negotist? DA. Miline? SI. Ita.

Da. Mihin? SI. Tibi ergo. Da. Modo ego introivi. SI. Quasi ego, quam dudum, rogem.

DA. Cnm tuo gnato nna. SI. Anne est intus Pamphilus? crucior miser.

Eho, non tu dixti, esse inter eos inimicitias, carnufex?

DA. Sunt. SI. Cur igitur hic est? CH. Quid illum censes? cum illa litigat.

Da. Immo vero indignum, Chremes, iam facinus faxo ex me andies.

Nescio quis senex modo venit:—ellum!—confidens, catus:

quum faciem videas, videtur esse quantivis preti: tristis severitas inest in voltu, atque in verbis fides.
SI. Quidnam apportas? DA. Nil equidem, nisi quod illum audivi dicere—

SI. Quid ait tandem? DA. Glycerium se scire civem esse Atticam. SI. Hem, 625

Dromo, Dromo! [Enter Dromo with whip and straps.]
Dr. Quid est? Sr. Dromo, DA. Audi. Sr.
Verbum si addideris.—Dromo.

Da. Andi obsecro. Dr. Quid vis? St. Sublimen hunc intro rape, quantum potes.

Dr. Quem? SI. Davum. DA. Quamobrem? SI. Quia lubet. Rape inquam. DA. Quid feci? SI. Rape.

Da. Si quicquam invenies me mentitum, occidito. Si. Nihil audio.

ego iam te commotum reddam. Da. Tamenetsi hoc verum est ? Si. Tamen.

[To Dromo.] Cura adservandum vinctum. atque audin? quadrupedem constringito.

Age nunc iam: ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, erum quid sit pericli fallere,

et illi patrem. Ch. Ah ne saevi tantopere. Si. O Chremes,

pietatem gnati! nonne te miseret mei?
tantum laborem capere ob talem filium?
Age Pamphile! exi Pamphile: ecquid te pudet?

Enter Pamphilus.

PA. Quis me volt? [Aside.] Perii! pater est. SI. Quid ais, omnium...? CH. Ah, rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui.

St. Quasi quicquam in hunc iam gravius dici

possiet.

Ain' tandem, civis Glyceriumst? PA. Ita praedicant.

SI. 'Ita praedicant'? O ingentem confidentiam! num cogitat quid dicat? num facti piget? vide num eius color pudoris signum usquam indicat? PA. Me miserum! SI. Hem, modone id demum

sensti, Pamphile?

Sed quid ego? cur me excrucio, aut cur me macero? cur meam senectutem huius sollicito amentia? an ut pro huius peccatis ego supplicium sufferam?

immo habeat, valeat, vivat cum illa. PA. Mi pater...

SI. Quid 'mi pater'? quasi tu huius indigeas patris.

domus, uxor, liberi inventi invito patre.

adducti qui illam civem hinc dicant: viceris.

PA. Pater, licetne pauca? SI. Quid dices mihi? CH. Tamen, Simo, audi. SI. Ego audiam? quid audiam.

Chremes? CH. At tandem dicat. SI. Age dicat: sino.

PA. Ego me amare hanc fateor. si id peccare est, fateor id quoque.

tibi, pater, me dedo. quidvis oneris impone: impera.

vis me uxorem ducere? hanc amittere? ut potero, feram.

hoc modo te obsecro: ut ne credas a me adlegatum hunc senem.

sine me expurgem, atque illum huc coram adducam.
SI. Adducas? PA. Sine, pater. 660

CH. Aequum postulat: da veniam. PA. Sine te hoc exorem. SI. Sino.

[Exit Pamphilus into Glycerium's house. quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, Chremes.

CH. Pro peccato magno paulum supplici satis est patri.

Re-enter Pamphilus with Crito.

- Cr. [To Pamphilus.] Mitte orare. una harum quaevis causa me ut faciam monet,
- vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio
 Glycerio. 665
- CH. Andrium ego Critonem video? is certe est. CR. Salvus sis, Chremes.
- Ch. Quid tu Athenas insolens? Cr. Evenit. Sed
- CH. Hic. CR. Simo, men quaeris? St. Eho, tu Glycerium hinc civem esse ais?
- Cr. Tu negas? SI. Itane huc paratus advenis? Cr. Qua re? SI. Rogas?
- tune impune haec facias? tune hic homines adules-
- imperitos rerum, eductos libere, in fraudem illicis? sollicitando et pollicitando eorum animos lactas?
 - Cr. Sanun es?
- SI ac meretricios amores nuptiis conglutinas?
- PA. [Aside.] Perii: metuo, ut substet hospes. CII. Si, Simo, hunc noris satis,
- non ita arbitrere: bonus est hic vir. St. Hic vir sit bonus?
- itane attemperate evenit, hodie in ipsis nuptiis ut veniret, antehac numquam? est vero huic credendum. Chremes!
- [To Crito.] Sycophanta! Cr. [Angrily.] Hem! Cn. Sic, Crito, est hic: mitte. Cr. Videat qui siet.

si mihi pergit quae volt dicere, ea quae non volt audiet.

ego istaec moveo aut curo? non tu tuum malum aequo animo feres?

nam ego quae dieo, vera an falsa audieris, iam sciri potest.

Atticus quidam olim navi fracta ad Andrum eicctus est,

et istaec una, parva virgo. tum ille egens forte applicat

primum ad Chrysidis patrem se. Si. Fabulam inceptat. Ch. [To Simo.] Sine.

Cr. Itane vero obturbat? Ch. [To Crito.] Perge.
Cr. Tum is mihi cognatus fuit, 685
qui eum recepit. ibi ego audivi ex illo sese esse
Atticum.

is ibi mortuust. Ch. Eius nomen? Cr. Nomen tam cito tibi? Hem!—

[Beating his forehead.] perii!—verum hercle opinor fuisse Phaniam; hoc certo scio.

Rhamnusium se aiebat esse. Ch. O Iuppiter! Cr. Eadem haec, Chremes,

multi alii in Andro audivere. CH. Utinam id sit, quod spero. Eho, dic mihi,

quid eam tum; suamne esse aibat? Cr. Non. Ch. Cuiam igitur? Cr. Fratris filiam.

CH. Certe meast. CR. Quid ais? SI. Quid tu ais? PA. [Aside.] Arrige aures, Pamphile.

SI. Qui credis? CH. Phania illic frater meus fuit. SI. Noram et scio. CH. Is bellum hinc fugiens meque in Asiam persequens proficiscitur;

tum illam relinquere hic est veritus. post ibi nunc primum audio 695

quid illo sit factum. PA. Vix sum apud me : ita animus commotust metu,

spe, gaudio, mirando hoc tanto tam repentino bono.
SI. Ne istam multimodis tuam inveniri gaudeo.
PA. Credo, pater.

CH. At mi unus scrupulus etiam restat, qui me male habet. PA. [Aside, impatiently.] Dignus es

cum tua religione, odium! Nodum in scirpo quaeris.
Cr. Quid istuc est?

CH. Nomen non convenit. Cr. Fuit hercle huic aliud parvae. CH. Quod, Crito?

numquid meministi? Cr. Id quaero. Pr. [Aside.]
Egone huius memoriam patiar meae

voluptati obstare, quum egomet possim in hac re medicari mihi?

Non patiar. [Aloud.] Heus, Chreme, quod quaeris, Pasibulast. Ch. Ipsast. Cr. East.

PA. Ex ipsa miliens audivi. SI. Omnes nos gaudere hoc, Chremes, 705

te credo credere. CH. Ita me Di ament, credo.

PA. Quid restat, pater?

SI. Iam dudum res redduxit me ipsa in gratiam.

PA. O lepidum patrem!

De uxore, ita ut possedi, nil mutat Chremes? Сп. Causa optumast:

nisi quid pater ait aliud. Pa. Nempe id? Si. Scilicet. Ch. Dos, Pamphile, est

decem talenta. PA. Accipio. CH. Propero ad filiam. Eho mecum, Crito:

nam illam me credo haud nosse. Sr. Cur non illam huc transferri iubes?

Pa. Recte admones. Davo ego istuc dedam iam negoti. Sr. Non potest.

PA. Qui? SI. Quia habet aliud magis ex sese et maius. PA. Quidnam? SI. Vinctus est.

Pa. Pater, non recte vinctust. Sr. Haud ita iussi. Pa. Iube solvi, obsecro.

SI. Age fiat. Pa. At matura. SI. Eo intro. Pa. O faustum et felicem diem!

Aliquis forsan me putet

non putare hoc verum: at mihi nunc sic esse hoc verum lubet.

Sed quem ego mihi potissimum optem cui nunc haec narrem dari?

Davum video. Nemost, quem mallem, omnium: nam hunc scio mea solide solum gavisurum gaudia. 720

Enter DAVUS sulkily, rubbing his wrists and ankles.

DA. Pamphilus ubinam hic est? PA. Dave. DA. Quis homost? PA. Ego sum. DA. [Reproachfully.]
O Pamphile—

Pa. Nescis quid mi obtigerit. Da. Certe: sed quid mi obtigerit scio.

С. Т.

Pa. Et quidem ego. Da. More hominum evenit, nt quod sim nactus mali

prius rescisceres tu, quam ego illud quod tibi evenit boni.

PA. Mea Glycerium suos parentes repperit. DA. [Joyfully.] Factum bene! 725

PA. Pater amicus summus nobis. DA. Quis? PA. Chremes. DA. Narras probe.

Pa. Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam.

Dave, abi domum:

Propera, arcesse hinc qui auferant eam. Quid stas? quid cessas? Da. Eo.

[To the audience.] Ne exspectetis dum exeant huc: intus despondebitur: 730

intus transigetur, si quid est quod restet. Cantor. Plaudite.

NOTES.

SCENE I.

- 1. istace] 'what you are carrying.' The enclitic c added to pronouns hi-c, hae-c, illi-c, illu(d)-c, illun-c &c. means 'this here' or 'that there': like ὁδ-l, οὐνοσ-l in Greek.
 - 2. ades-dum] 'just come here,' dum enclitic, 'just.'

paucis te volo] 'a word with you,' paucis abl. 'in few words,' 386. te acc.

dictum puta] 'think it said,' i.e. 'I know what you are going to say.' Sosia understands his own business.

- 5. istac] abl. fem. ista-c like istae-c 1.
- 6. iis] those qualities.
- 8-10. 'You know how kindly I have always treated you.' ut 'how.' App. vii. b.
- 11. servibas]=serviebas. So scibam. There is also in old Latin a future in -ibo from the fourth conjugation. liberaliter, i.e. non servibler.
 - 12. pretium] i. e. liberty.
 - 13. haud muto factum] 'I don't repent of it.'
 - 15. adversum te] = tibi, may be joined with gratiam.
- 17. exprebratiest imm.] the verbal noun *exprobr*. takes the construction of *exprobrare*, a trajective verb, hence the dat. immemori.

benefici] contracted gen. of beneficium. So ingeni 74, consili 131, preti 622.

18. me] acc. so te 2. dic quid est, &c. App. vii. c, Note.

4 - 2

- 19. praedico] from praedicere not praedicare.
- 20. has] attracted into the case of quas, so populo ut placerent quas fecisset fabulas.
 - 24. nam] like $\gamma d\rho$ in Greek introduces a narrative.
 - exc. ex ephebis] at the age of 20.
 - 26. qui] abl. = quo modo?
 - 27. dum] with impf. indic. 'whilst still.'

magister = παιδαγωγός.

- 28. plerique omnes] 'almost all.'
- 29. ut...adiungant] 'namely-to' &c. App. 111. c.
- 30. ad philosophos Greek παρὰ τούς φ.
- 31. nihil] acc. of the neuter for dative, so 118 id operam do.
- 34. ut] 29, 'namely' τ ò ' $\mu\eta$ òèν ἄγαν.' App. 111. c. For ut ne = ne cf. 214, 659. App. 111. c.
 - 35. perferre] historical infinitive 58.
 - 36. quibus...cumque] tmesis for quibuscumque.
 - 39. invenias] App. vi. b.
 - 40. hoc tempore] 'now-a-days.'
- 43. viciniam] = ad hanc viciniam. So hinc 'from or of this place,' and Phorm. 95 hic viciniae.
 - 46. apportet] App. v.
 - 52. egomet mecum] i.e. agito, cogito.
- 53. habet] 'hoc habet' was the cry when a gladiator was wounded.
 - 54. nihil quicquam] 'nothing at all.'
 - 55. enimvero] 'of course.'
 - 58. bona dicere] historical infin. = dicebant, 35.
 - 59. haberem] App. IV. b.
 - 61. gnatam] Philumena.
 - 63. dictust] = dictus est, 16.

- 64. quid obstat] 'what is in the way?' cur non, 'to prevent,' &c. App. vir. b.
- 65. in diebus &c.] a confusion of eis diebus quibus and paucis diebus postquam.
 - 66. factum bene] 'capital!'
 - 67. ibi tum] 'thereupon' 92.
 - 68. i.e. aderant (he and they) frequentes.
 - 69. tristis] erat.
 - 74. esse] c. gen. 'to be proofs of.' humani, 'kindly.'
- 75. quid multis moror] lit. 'why do I detain you with many words?' i.e. 'to make a short story.'
- 77. etiam] = adhuc 358, and Virg. Aen. vi. 485, Idaeumque etiam currus, etiam arma tenentem.

hem] 'aha!' often used when a new idea strikes the speaker.

- 78. ecfertur] from effero.
- 81. ut nil supra] esse potuerit.
- 86. hoc illud est] τοῦτ' ἐκεῖνο, 'that is the meaning of it.'
- 87. hinc illae lacr.] proverbial-quoted by Horace.
- 88. quorsum ev.] 137, App. vii. c.
- 92. satis] emphasizes cum periclo (cf. French assez). exanimatus] 'breathless.'

mediam] 'round the waist.'

- 95. mea Glycerium] G. being a woman's name takes the feminine adj. perditum, supine.
- 96. cerneres] both conditional (or potential, App. vr. b) and also consecutive, App. 111. a, after ut. cerneres, 'you might see,' ut cerneres, 'so that you might see.' So quid agam 169, 536, is dubitative subj. App. 1. c. 2, as well as oblique question, App. vr. b, 'I am not sure what I am to do' (answering to quid agam). The words might also mean 'I am not sure what I am doing' (answering to quid ago), indirect or oblique question.
 - 97. quam] 'quite,' so perquam (properly 'how!').

99. satis causae] partitive gen.

diceret] conditional, App. vi. b.

101. inicere] = injicere.

106. indignum fac.] 'a bad business.'

107. pro uxore] as his wife, is married to her.

108. factum] 'true.'

109. qui] adv. 'on the understanding that.'

110. neget] App. rv. a.

tu—gnatum] i.e. objurgasti? The verb is often omitted where the sense is sufficiently given by nom. and acc.

111. vemens] = vehemens, always dissyll.

qui] 26. cědě, 'pray?' See Dict.

112. finem] 'a limit.' praescripsti = praescripsisti.

113. alieno more] 'as you like,' meo modo, 'as I choose.'

117. ea primum &c.] 'that is the first wrong-doing on his part of which I must take notice.'

animadvortenda]=castiganda, 557.

118. operam do ut] App. 11. a. id, 33.

121. consumat] 'use it up': come to an end of his tricks. obsint, App. viii.

123. magis id adeo] = idque etiam magis.

125. quem quidem &c.] aposiopesis. Cf. the celebrated quos ego, Virg. Aen. 1. 135.

126. opust] = opus est, 63.

126, 7. 'Suppose Pamphilus makes no difficulties.'

128. confore] 'will turn out so,' from consum, only found in fut. inf. as the future of confio.

131. quid consili] So quid novi? nil boni, &c. note on 99.

132. nunciam]=nunc iam.

SCENE II.

136. mirabar &c.] 'it seemed strange to me if this was turning out so,' i.e. 'I thought it could not be so.' miror si = 1 wonder if it is so,' i.e.'I don't think it is,' not 'I wonder whether.' So mirum ni 440 note.

sicl without any further result, ουτως.

semper lenitas] 'the continual indulgence,' ή ἀεὶ φιλανθρωπία. abiret, 'turn out.'

139. faciet] verbum.

140. nec opinantes] commonly written as one word, necopinantes.

144. hem] 'yes Sir!' S. 'Come here a moment.' D. (aside) 'What does he want?' S. 'Look here.'—D. 'What is the matter?' S. 'Matter indeed!'

quid ais] lit. 'what say you?' i.e. 'I say'-'look here.'

145. id populus] 'no doubt the whole town is thinking about that.'

146. hocine]=hoc-ce-ne, e being changed to i as in und-ique, 'are you attending or not?' For hoc agere see Dict.

istuc] answers hoc, 'yes.' (istuc ago.)

148. $\sin[sivi]$ is the commoner form. ut expleret explains eam rem, App. III. c.

150. sive=vel si.

151. hoc quid sit] i.e. rogas? 'don't you understand me?'

152. magistrum] 'adviser.'

154. hem] 'what?' 'eh?'

157. fallaciae] join with quicquam. quo-minus, App. 11. f.

159. verb. caesum te...dedam] 'I will have you flogged, &c....' pistrinum, 'treadmill,' to be set to do the work of a mill-horse is a common punishment for slaves, 442.

160. ea lege atque omine] App. 11. e.

161. im. callide] 'Oh, quite plainly' (lit. 'familiarly,' calleo).

intellextine] intellexistine.

- 162. locutus] = locutu[s] es, so sanus 539.
- 163. ubivis] 'in any other affair.' passus sim, App. vi. b. deludier] pass. infin., so claudier 414.
- 164. bona verba] Gr. εὐφήμει.
- 165. neque tu haud dices] 'you shall not say.' haud is redundant.
 - 166. enimvero] 'it is clear': 'certainly,' 55.
- 168. providentur] 'provided against,' for the indic. see App. vi. b, Note.
- 169. quid agam] App. r. c. 2, and note on 96. auscultem, with dat. 'attend to,' i.e. 'obey.'
- 170. illum...eius] Pamphilus. vitae, he might kill himself.
- 171. verba dare] 'to cheat' (give words for deeds), 359. comperit, perf.
 - 172. servat] 'keeps an eye on me' = observat.
 - 174. quo iure &c.] καὶ δικαίως κάδίκως.
- 177. The order of the words is est operae pretium audire audaciam corum.
 - 179. quicquid] 'boy or girl.' peperisset, App. vii. a. tollere] acknowledge as their lawful child.
 - 181. Atticam] 'of Athens.' hanc, Glycerium.
 - 183, ibi tuml 67.
 - 184. fabulae] 'all nonsense.'
 - 191. spectate] 'just look at.'
 - 192. facultatem] = facilitatem.
- 193. hute] Glycerium. illi, the nurse Lesbia. 'Grant Glycerium a safe delivery and let Lesbia make her mistakes elsewhere.' in al. in nursing other women.
 - 194. exanimatum] 'out of breath.' siet, old Lat. for sit.

196. humanum]=hominis, 'worthy of anyone who calls

- 195. turba] 'commotion,' 'haste.' nam enclitic. 'I will wait to see what trouble all this excitement portends.'
- 197. p. d. fidem] 'Ye gods!' a common exclamation, deum = deorum. Cf. 206.

contumelia] 'indignity,' 'outrage.'

himself a human being.'

- 198. decrerat] = decreverat, mi = mihi.
- 199. praescisse] = praescivisse. 'He had made up his mind to give me a wife today—ought I not to have known of it before?"
- communicatum] for communicari, a common construction with oportet and similar words.
- 202. immutatum] from immuto. 'Has he seen any change in me to make him change his mind?'
- 204. fit, pereo] pres. for future: colloquial, App. vi. b, Note.
- 205. adeonel 'to think that any human being should be so unlucky in love (in-venus-tus, unfavoured by Venus) as I!'
 - 207. adfinitatem] 'alliance by marriage.'
- 208, facta transacta] = facta et transacta. So dictum factum, &c. 284.
 - 210. tantamne &c.] 'to think that...&c.' 205.
 - 211. mi]=mihi, join with inquit.
 - 212. visust]=visus est.
- 213. The order of the words is quod (but) si quis me roget quid facerem (=fecissem) si ego rescivissem id prius. App. vr. a.
 - 214. facerem] (1) conditional = fecissem, (2) final after ut ne.
 - ut nel=ne, App. II. c.
- 216. nuptiarum] = de nuptiis, 'their bothering me about this marriage.'
- 217. patris pudor] 'regard for my father' (a feeling of shame on my father's account). Objective gen.

218. quae ... cumque] 36.

eine ut advorser] App. 111. d.

219. accidat] 88. App. vii. c.

220. peropus] 'most necessary' (per...intensive), so percarus, perscitus, pergravis, perquam.

ipsal Glycerium.

advorsum hune] 'to his face.' hunc, Pamphilus.

221. paulo momento] 'by a slight bias,' paulus = parvus.

222. quid agit ?] 'how is she?' (Glycerium).

223. atque] 'and besides.'

224. tum autem] 'and then too.'

225. deseras] App. v. hem 'Oh!' (reproachfully). queam App. III. d, Note.

226. sinam] App. III. d, Note.

227. animum] 'heart.'

228. animo] dative after coram. pro uxore, 107.

229. verear &c.] App. vi. a.

230. ut] i.e. vereor ut = ne non, App. v.

232. consuetudo] = matrimonium, 'my life with her.'

236. illa dicta Chrysidis &c.] 'those words of Chrysis about her sister Glycerium.'

238. semotae] eratis.

239. huius] Glycerium.

240. utraeque res] (plur.) for utraque res (sing.) i.e. forma and aetas. Glycerium would be beset by admirers, who would squander her property. quam utiles, i.e. quam parum utiles, 'how much to her disadvantage.'

245-7. si...sive...seul 'if-and if-..'

in loco fratris] 'as a brother,' in later Latin in would be omitted.

247. morigera fuit]=morem gessit, 'complied with your wishes.'

249. fide | dative.

250. in manum dat] 'gave her into my trust.' See Dict. Ant. 'Matrimonium.'

253. cavel i.e. dixeris.

nel i.e. accedat.

morbum] 'illness.'

teneo] 'I understand.'

SCENE III.

254. ades] imperative, 'here!' 'stop!' 2.

quis homo est qui me] vocat.

255. perii] 'I am ruined,' δλωλα. quin, 'nay, but,' 18 quin dic.

quid timeas scio] App. vii. b.

256. etsi scio] i.e. 'do you still go on telling me what I know?'

obtundis] 'bore me by repeating.'

257. 'What you are afraid of is that you will have to marry that girl': i.e. Chremes' daughter Philumena.

258. istue ipsum] 'just as you say—the very thing.' istue answers id in 257, 'well then there is no danger of that ''very thing.'' me vide 'look to me: trust me.'

259. hem] lδού 'well then!'

260. qui] 26.

261. dare] much the same as daturum: ducere 282.

263. percurro] 'run on.'

265. nusquam &c.] i.e. te video 'you were nowhere to be seen—that annoyed me.'

266. agam] deliberative subj.: depending on cogito quid, App. I. c. 2, vii. b, and see note on 96.

267. suspitio ex ipsa re] 'a suspicion suggested by what I saw.' suspitio (I long) = suspictio from suspicor.

hem] 'ah!' (a new idea occurring).

268. ipsus]=ipse. avrbs, 'the master himself,' tristis, 'looking gloomy.'

269. non cohaerent] 'all this does not agree, fit in together.' quorsum istuc] tendit? 'What is the object of all this that

you are saying?' ego me duco, aufero; cf. 52.

270. illo]=illuc (illo-ce). So eo, quo, isto. id, 118.

271. perge] 'go on with your story.' maneo, 'well, I stayed there.'

272. matronam] i.e. pronubam, see Dict.

273. ornati tumulti] old Latin for gen. ornatus tumultus, so adventi quaesti.

275. opinor narras?] 'think so, you say?' narras = dicis.
non recte accipis] 'you don't take it rightly.'

276. Chremi] genitive.

277. pisc. minutos] 'sprats,' Gr. $d\phi \dot{\nu}a\iota$. holera, also written olera (holus).

ferre]=ferebat. obolo, abl. of price; an obol's worth.

279. 'If he lets himself be angry with you because of Chremes' refusal, before he knows your feelings, he would naturally feel himself to be in the wrong: if you refuse to marry her he will have cause to blame you.' id, 270.

280. The order of the words is prius quam perspexerit tunm animum ut sese habeat (how it is inclined) ad nuptias.

281. neque id iniuria] 'and reasonably too.'

282. negaris] negaveris.

ducere] 455. ibi, 'at that point,' 'then,' frequently of time.

283. tum illae turbae] 'then, you know, there will be a row.' illae, i.e. 'which we all know so well.'

284. dictum ac factum] or dictum factum 'at once, no sooner said than done.' ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

- 286. cedo] 'tell me,' 111. hem, 'what do you say?' (impatiently).
- 289. huc]=in hanc domum (pointing to Chremes' house), shut out from Glycerium, shut up with Philumena.
 - 291. ducas] App. 1. a. 2.
- 292. reddes...ut sient] 'you will unsettle all his plans which are settled now.' sient=sint, so sies 309.
 - 295. det] 282 ducere.
 - 297. velle] i. e. te velle, 302.
 - 300. quin taces ?] = tace. See Dict. quin.
 - 301. cautio est] = cavendum est.
 - 303. qui] 26 and 109. sciret, App. II. d.
 - 304. tristem1 268.
 - 305. reviso] 385, 'I am coming back again to see.' quid consili! 131.
 - 306. neges] App. IV. e.
 - 307. meditatus] 'having studied his part, got up his speech.'
- 309. fac &c.] 'keep your wits about you.' fac ut=Greek όπος c. fut. apud te, so 'penes te es?' 'are you in your senses?' qui. App. 11. d.
- 310. mode ut possim]='if only I can keep cool.' ut= supposing that, 'provided that,' concessive, App. II, g.
 - 312. ducere] = ducturum: colloquial speech.
 - 313. hem] 'now then!' serva, 'look out.'
 - 314. ehem!] 'Is that you?' or 'here I am' as 144.
 - 315. ducas App. 1. a. 2, 291.
 - 316. istic] 'in this instance' (of which you speak).
 - mora erit in me] 'I will make no opposition.'
- 317. obmutuit] sc. Simo. He does not know what to say to this sudden compliance of Pamphilus.
- 319. ne in mora sies] 'that you may not keep people waiting.' 328.

Sime learns from the conversation between Mysis and Lesbia that Pamphilus is faithful to Glycerium and will acknowledge her child. He thinks the child's birth is a trick got up by the women: if Chremes hears that a child has been born, there will be no chance of his allowing a marriage between Pamphilus and his daughter. Davus humours him, and tells him that Pamphilus and Glycerium have quarrelled. Chremes, at first incredulous, allows himself to be persuaded by Simo, and consents to the marriage.

320. dixti] dixisti, 161.

322. narras] = dicis, 275.

323. hem] 'what's that?' or 'there now!' iôoú. Simo learns that Pamphilus is faithful to Glycerium.

325. quod peperisset] i.e. Glycerium's child which has just been born.

tolli] 179.

328. illi] Glycerium.

332. ab hoc] i.e. a Davo. Simo does not believe that any child has been born.

333. quo] 'in order that.'

absterreant] i.e. from giving his daughter to Pamphilus; if he hears that Pamphilus has acknowledged Glycerium's child as his own.

335. ludos] 'what a dance he would have led me!'

337. Archilis] Glycerium's servant.

338. huic] Glycerium.

341. per] separated by tmesis from scitus. perscitus puer, 'a very fine boy.'

342. ipse] Pamphilus.

343. opt.adul.] Glycerium. adulescens is usually masculine.

344. vel] 'now.' abs te ortum, 'your device.'

345. quid opus facto] 373 quod parato opus est—'what is wanted to be done'; perhaps a combination of quid opus est and opus facto est. For opus facto, cf. iurato 518, ita facto 505.

347. tandeml 'really,'

349. saltem acc.] i.e. debes fallere. 'You should have managed your tricks more cleverly, so as to shew some regard for my resentment if you were found out.'

350. ipsus] = ipse.

edixin tibi] 'did I not give you my orders?'

351. ne faceres] depends on interminatus not edixi. App. 1. b.

veritus]=veritus es, 162.

retulit] perfect of refert.

352. credon] 'do you think I believe?'

353. teneo, quid erret, et quid agam habeo] here quid erret (obl. question, App. vII. b) answers to quid errat? 'what mistake is he making?' quid agam, indirect dubit. (App. I. c. 2) to quid agam? 'what am I to do?'

354. credas?] '"believe" say you?' (App. III. d.) Davus humours Simo's belief that the birth of Pamphilus' child is a trick got up by Davus to impose on him.

355. mihin quisquam] renuntiavit.

358. etiam] 77.

359. egon tel elliptical, 355.

dari verba] 171.

361. intellexti] 'you have guessed it,' 'you are right.'

363. ut sis sciens] = scias, 565: so dicto audiens 'obedient.'

366 sqq. Davus means that the surest way to break off the match between Pamphilus and Philumena would be to produce a child of Pamphilus and Glycerium, whether real or supposititious.

373. quod parato opus est] 345.

374. impulit] 'persuaded.'

375. hauscio (haud scio) an] 'I rather think.'

377. quod] not relative (=id quod), but 'the fact that.'

380. quod]=quoniam 'since.'

382. eccum] = ecce eum. So eccam, eccos, eccillum, ellum.

383. iubeo Chr.] salvere.

optato] 'welcome' (abl.). So auspicato, consulto.

385. id viso &c.] 'I am coming to see about this, namely whether,' &c., 305.

386. paucis] 2.

388. per te deos] i.e. per deos te oro: this is the usual order. So in Greek $\pi \rho \acute{o}s$ $\sigma \epsilon \ \theta \epsilon \acute{\omega} \nu$.

391. potestas summa] 'a great opportunity.' 25.

395. dabaml 'offered to give.'

396. arcessi] 423.

399. sit]=esset. The present is used because of oro ut consulas. So postulem 401. App. vi. c.

402. irae] 'a quarrel.'

403. fabulael 184.

405. est] So 709, dos est decem talenta, the verb is singular to agree with the noun which stands next to it.

406. hem] 'come now.'

407. lubido] 'affection.' occlusa, 'checked,' 'cooled.'

408. scelera] 'tricks.'

410. consuetudine] 'by force of habit.'

411. liberali] marriage with a libera mulier, not a foreigner like Glycerium.

412. emersurum] transitive.

413. quid istic?] 'well, well' ('formula concedentis').

The order of the words is slita an. ind. ist. esse utile. animum inducere like animum advertere is almost a single word.

414. claudier] 163, 'to be kept back by (lit. shut up in) me.'

416. quid ais?] 144.

417. intumust] = intimus est.

418. quantum queam] App. viii.

420. heus] 'here!' see Dict.

- 422. advesperascit] weddings took place in the evening, see Dict. of Ant.
 - 424. dudum] 'before now.'
 - 425. ut &c.] 'namely,' App. III. c.
- 426. facerem] i.e. ut facerem (App. III. d), ut 'indignantis' enoing faceres above, or it may be taken as depending on veritus sum ne.
 - 427. vos] Davus and Chremes.
- 429. fuerant futurae] this wedding was never meant to take place.
 - 430. quid ais?] 'well, I never!' not the same as 416.
- 432. hem] 'ha!' Davus was not prepared to hear of Chremes' change of purpose, which upsets his plan.
- 433. dudum] 'just now,' referring to the conversation 356 sqq.
 - 434. hem] 'eh?'
 - 435. hunc] Chremes.
- 436. modo] 'just.' appăretur impersonal (or appărentur: i.e. Philumena and her maids). renuntio=renuntiabo, 'I'll bring you word here.'
- 439. sedulo] may mean either 'to the best of my ability,' or 'honestly.'
 - 440. quiescas] App. 1. b.

mirum ni] lit. 'I should be surprised, if he is not at home,' i.e. 'at home, of course.' 136 note.

- 444. conieci] 'thrust head and shoulders.'
- 445. hoc] i.e. ut fierent nuptiae, governed by insperante = non sperante.
 - 446. hem] 'so much for,' ίδού. astutias, plur. 'tricks.'
 - 448. aliquid] i.e. some pitfall or precipice.
 - 449. illic] 1. scelus (subst.) = scelestus (adj.).
 - 450. nulli]=nullius.

451. servon &c.] 'to think that I should,' &c. 205.

futili] 'untrustworthy,' from fundo a vessel ('tumbler') that would not stand on its own bottom and so spilt its contents.

- 455. ducere] 282. audeam, App. 1. c. 1.
- 456. faciam] App. 1. c. 2.

nec me quidem] scio quid faciam. me abl., also with de and with dat. quid mihi fiet, Ovid. de fratre quid fiet, Ter.

- 458. ehodum] dum enclitic, 144.
- 460. ut credam] App. 111. d.
- 461. restituas] 'set straight,' App. 111. d, Note.

hem! quo &c.] quo is the relative to tu, 'you indeed, whom &c.' For the subj. see App. 1v. a. Or dep. on hem! 'look what a fellow I have trusted to.'

 $464.\;$ ad me redeam] 'collect my thoughts,' cf. fac apud-te ut sies 309.

- 468. successit] impersonal: so processit 469, succedit.
 - 471. immo etiam] ironically, 'yes indeed!'
- 473. pro servitio] 'since I am your slave,' so pro officio, pro virili parte.
 - 475. dum prosim] App. 11. g, 463.
 - 476. mi]=mihi.
 - 477. sedulo] 456 'honestly.'
 - 478. missum face] 'let me go.' face=fac.
 - 479. cupio] 'that is what I want.' locum, 'situation.'
- 480. crepuit] the noise made by the door turning on its hinges. a Glycerio, in the direction of G.'s house.
- 481. quaero &c.] 'I am looking for' (a plan). 'Looking now?' (when you ought to have found).

nuncin] 146.

- 482. ubi ubi] = ubicunque, so ut ut, quis quis.
- 485. ames] App. vii. a. Reported speech.
- 487. sicin | sic-ce-ne as hocine 146, nuncin 481.

- 490. adiuro] with a dat. Ov. Met. 111. 651 per tibi nunc ipsum...adiuro.
 - 492. valeant] 'away with,' App. 1. b.
 - 494. atque] 'than,' used in sentences of comparison.
- 495-497. 'The wedding must be put off anyhow. If I can make my father believe that the difficulty was not caused by me, so much the better: if not, I will tell him the truth.'
 - 498. fortis]=fortis es, 'You are a fine fellow!'
- 502. ne] either final (App. 11. b) or (=ne credideris) jussive, App. 1. b (B), Note.
- 506. proprium] 'certain, assured,' literally 'one's own,' infin. as 205.
 - di, vostram fidem] imploro, 197.
 - 510. laboreml 'trouble,' almost = dolorem.
 - facile] with plus, so facile doctissimus, facile princeps.
 - 511. mi homo] 'my good man!' expresses astonishment.
 - 512. opus est...expr.] = opus est tu expromas malitiam, &c.
 - 514. hunc] 'the child.'
 - 515. nostram] 'Simo's.'
 - 516. humine] 'on the hard ground?'
 - verbenas] μυβρίνας, see Dict.
 - 518. iurato] 345.
 - 519. apposisse] = apposuisse.
- liquido] 'with a clear conscience.' Ovid, ex Pont. III. 3. 49, ut liquido iuratus dicere possim.
 - 520. religio] 'scruple.' cedo, 111.
 - 522. sponsae pater] Chremes, the father of Philumena.
- 525. tu vide ut verbis subservias orationi is the order of the words, 'help out my speech with your own words.'
 - e words, 'help out my speech with your own words.'

 528. quodl'in which.' plus vides, 'can see further than I.'

532. illic] Davus.

535. quid hominum] (like quantum hominum) 'what a lot of people.' illi, locative=illic. litigant, plural, because quid hominum=quot homines.

537. tu] 355. fabula, 'comedy,' vulgar 'game.' Hem, 'hullo!'

539. satin]=satisne, like tandem it gives a tone of impatience to the question. sanus=sanu[s]es, 162.

rogites] and videam, 540. App. Iv. b.

541. aul 'interjectio consternatae mulieris.' Davus threatens or pushes Mysis, who does not understand his meaning.

543. faxis cave] 'mind you don't.' App. I. b (A). 2. Davus's plan now is to throw discredit on Mysis's evidence. 'No wonder if a woman of her character has no sense of shame'—he speaks to Mysis as if he did not know that Chremes was by.

544. male dicis?] 'do you threaten me?' Cf. male loqui 620.

545. mirum si?] 'is there any wonder if?' i.e. 'of course she does.'

548. in quibus] = ut in vobis. App. IV. a.

550. excessis] = excesseris. App. 1. b (A). 2.

552. etiam] 'again.'

554. mitte] 'never mind.'

555. vostri] (not tui) = qui est a vobis. 'your,'—'our?' which of our people?'

hem] excl. of surprise.

557. fac. animadvortendum] = castigandum, 117.

558. quemne] (puerum) 'what? when I saw this child,' &c. for ne see 205 adeone.

559. verum] 'fact!' Cantharam, a gossip of Mysis.

561. liberael slaves could not give evidence.

562. illuml i.e. Chremes.

haec incipit] 'sets about these plans.'

565, sis sciens] 363.

- 570. Atticam] 181.
- 571. an non] 'do you mean to say she is not?'
- 572. iocularium m.] 'a pretty (prop. 'amusing') mess.'
- 575, 6. hem scelera] 'O, what villany.' $hem = i\delta\omega'$ 'there's for you!'
 - 577. hic ille est] 'this is the gentleman.'

non credas]='you are not to suppose.' App. 1. b (B); so used occasionally by Virgil, Horace, and other poets.

- 578. mi senex] 'your Honour.'
- 579. ne me attigas] = ne me attigeris. App. 1. b (B), Note (attigo, simpler form of attingo).
 - 583. praediceres] App. 1. b.
- 584. ex animo] = 'from your heart—as your feelings prompt you.'
 - 585. de industria] Look out industria in L. E. Diet.

SCENE IV.

- 587. orandi] i.e. 'begging me to change my mind about Pamphilus.'
 - 588. illusi] 'gambled away.'
 - 589. quum maxime] 'most of all now; now if ever.'
 - 590. dudum = modo.
- 591. prae studio] 'from your anxiety.' prae expresses a hindrance. iniquus=in-aequus.
 - dum-efficias] App. 11. g.
 - 595. res uxoria = matrimonium.
- 596. ut] redundant as frequently. seditionem, 'a life of quarrels.' se-eo (d inserted as in re-d-eo) not se-do.
 - 597. labore] 'trouble.'
 - 598. tetulit] = tulit. res fert, 'circumstances permit.'
 - feras] sc. me, 'let me have my own way-bear with me.'

599, hinc] 'of this place,' so huc 43.

missos face | 478.

600. per ego &c.] 388.

ut ne] App. 11. c. illis is governed by credere.

601. quibus id &c.] 'whose chief object is this (id),' namely that he should appear to behave ill.

602. haec] i.e. the trick of pretending that a child has been born.

605. tum] redundant.

606. facturas] i.e. 'these women.'

607. nescio quil 'somehow.'

ac] = contra quam, so alius ac, idem ac (the negative is implied in oblitus).

608. 'You may make yourselves easy.'

hem D. tibi] 'There's your Davus.'

609. unde] Simo had not expected to see Davus coming from Glycerium's house.

hospitis] Crito.

610. scelus] 449.

611. vado] 'shallow water,' i.e. close to land, properly of a swimmer, 'in his depth.'

cesso adl.] 'why do I delay to speak to him?' i.e. 'I will speak.' Cf. quin dicis = dic. N.B. cesso is not 'to cease.'

612. ehem] 'Ah!' as if he had only now seen Simo.

614. id] answers to arcesse, the bringing the bride home,

615. etiam] impatiently, 'are you going to answer?' οὐκ ἀποκρινεῖ; so Ad. iv. 2. 11, etiam taces? οὐ σιωπήσει;

istic] in Glycerium's house. Davus had been ordered by Simo to go home 373.

ita] 'yes.'

616. tibi ergo] 'yes-you': modo, 'just this minute.'

quasi...rogem] App. vi. c.

- 618. eho] imperiously, like the old English 'sirrah!'
- 619. quid illum | facere, 110.
- 620. faxo andies] future indicative for subjunctive, a loose construction frequently used by Plaut. and Ter.
 - 621. ellum] 'he is in there,' pointing to Glycerium's house.
 - 622. preti] = pretii, benefici 17.
 - 623. tristis] 'serious.'
- 625. hem] 'what!' Simo supposes that this is a fresh lie of Davus.
- 627. sublimen] 'aloft' (adv.) i.e. 'strapped up for whipping.' rape, rape, occidito, constringito. Observe the different forms of the imper. rape, now at once: occidito, constringito, with reference to future time (si invenies—occidito).

quantum potes] 'as quick as possible.'

- 630. tamenetsi] commonly tametsi, 'will you still do it, although—?'
 - 632. si vivo] 'as sure as I am alive.'
- 633. quid pericli]=quantum periculum, so quid hominum 535 (gen. of thing measured).
 - 634. patrem] fallere.
 - 635. piet. gnati] 'what a dutiful son!'
 - 636. capere] 205.
 - 640. possiet]=possit, as siem sies, App. vi. c.
 - 649. habeat, valeat] App. 1. b (A).
 - 651. liberi] 'a family.'
- 652. hinc] 599. viceris, i.e. cum dixerint, &c.=vinces, 'you shall have your wish.'
- 654. ego audiam] App. 111. d, Note, it is echoed from audi as adducas below.
- 659. hunc senem] and illum 660, Crito. ut ne, App. II. c, 34.
 - 660. adducas] See note on 654.
 - 662. dum ne] = dummodo ne, App. 11. g. comperiar] deponent form of comperio.

667. tu Athenas] venisti, 110.

insolens] See Dict. evenit, 'it has happened so' (he evades the question).

669. paratus] 'with your story made up.'

671. eductos] = educatos, frequent in Terence.

fraudem] 'trouble,' 'mischief' (not deceit).

675. non arbitrere] 577. App. 1. b (B).

sit] App. III. d, Note. Literally 'is he to be?' i.e. 'do you mean to say he is?'

677. verol 'now really.'

678. sic] i.e. 'hot-tempered.' 'It is his way.' 'He had better mind his "way."'

683. istaec] Glycerium.

una] adv.

684. fabulam] 'a yarn.'

sine] 'let him speak.'

685. itanel merely interrogative.

687. nomen] 'his name?' hem, 'bah!' expression of impatience.

688. perii] 'confound it!'

689. Rhamnusium] Rhamnus ('Paμνοῦs) on the eastern coast of Attica, notable for a temple of Nemesis.

691. quid eam] (aiebat), 'what of her?'

693. noram] Phaniam, scio fratrem fuisse.

694. bellum hinc fugiens] i.e. leaving Greece to avoid the war going on there.

696. illo] 456.

698. ne] 'I assure you,' 562. multimodis = vehementer.

700. odium] = odiose 'tiresome fellow.'

quaeris] 481.

705. hoc] neut. acc. for de hoc, 31; gaudeo is also used with cognate acc. 720.

707. redduxit] = reduxit.

708. deuxore...nil mutat]i.e. quominus possideam. possedi, from possido. ut possidetis ita possideatis is a legal term meaning to leave things as they are.

causa optumast] 'all right.'

709. id]=nihil aliud, 'you do agree.'

710. filiam] Glycerium.

711. huc] from her house to Simo's.

712. non potest] exsequi. Davus has other business on hand.

713. ex] 'belonging to,' 'more particular and important business.'

714. ita] i.e. recte. Si. means that his orders were that Davus should be well strapped up.

718. optem] App. I. c. I. narrem, App. viii.

The order of the words is quem ego potissimum optem dari mini ('to be put in my way') cui nunc haec narrem?

720. solide] 'wholly,' truly.' gavisurum gaudia, cognate acc. solum, 'above all others.' (Note the alliteration in this line.)

723. sim] App. viii.

726. pater] 'her father.'

narras probe] 'good news!'

729. hinc] goes with auferant.

730. ne exspectetis] 'don't wait.' App. 1. 2 (B), Note.

intus] 'within,' i.e. not on the stage.

despondebitur] impersonal.

731. cantor] Perhaps the musician who sang cantica as interludes.

plaudite] said to the audience.

APPENDIX*.

ON THE SUBJUNCTIVE MOOD.

I. a OPTATIVE, b JUSSIVE, c DUBITATIVE or DE-LIBERATIVE: expressing a wish, b command, c doubt, i.e. question what is to be done.

a. OPTATIVE.

- 1. direct, 'may he do it.'
- a. present, di te eradicent! 551, ita di deaeque faxint!
- β. past, utinam diceres! modo valeres!
 - indirect, 'I should wish (you) to do it.'
 me nolo in tempore hoc videat senex.
 ducas volo. 291
 faxo audias.
 verum vis dicam?
 sine dicam.

b. Jussive.

- (A.) imperative.
 - direct, quiescas 440. More commonly in the 3rd person, 'let (him) do it, (he) shall do it.'

(present), habeat, valeat, vivat cum illa 649. valeant 492

(past), praediceres 'you should have said so before' 583.

taceres, 'you should have held your tongue,'

^{*} Adapted (with the kind consent of the author) from Mr Arthur Sidgwick's de Amicitia.

- 2. indirect, faxis cave 543, cave ex istoc excessis loco 550 (equivalent to a prohibition). cave sentiat 304, 'don't let him see.'
 - (B.) prohibitive.
 - direct, ne me attigas, 'don't touch me.' 579
 non credas. 577
 ne diveris.
 - indirect, interminatus sum ne faceres 351 (see final sentences).

Note. In prohibitions Terence frequently uses the pressubj.: the perf. subj. is the usual construction.

ne exspectetis. 730

- c. (interrogatively) DUBITATIVE or DELIBERATIVE.
- 1. direct, 'what must I (shall, am I to) do? shall I do?'

(present), redeam? 'am I to go back? (no).'

quid credas? 354 'what are you to think?'
quid facias illi? 104
quid malim? quem optem. 718
quid ego dicam? 454
qui sciam? 'how should I know?' 581
(nast), quid faceres? 'what should you have done?' cf. I. b.

2. indirect. Cf. VII. b.

nec quid me nunc faciam scio, 'what I am to do.' 456
nec quid agam certumst. 169
quid dicam aliud nescio. 536
quid agam habeo 353. quid agam cogito.
266

II. FINAL, expressing a purpose.

a. with ut, 'in order that,' ut curentur recte haec.

opperiar ut sciam. 195 operam do ut causa sit. 118 commoneat ut servem fidem. 233

b. with ne, me infensus servat ne quam faciam in nuptiis fallaciam. 172

cave ne eas.

c. with ut ne, ut ne esset spatium. 142
 aliquid facerem ut hoc ne facerem. 214
 obsecro ut ne credas. 659
 ut ne animum inducas. 600

d. with qui and its compounds.

mitto qui faciat.

digna cui committas primo partu mulierem.

190

aliquam causam quamobrem eiciat. 285 orationem qui differat te. 308 fidem...qui sciret. 303

idoneus tibi videor esse quem...fallere incipias. 347

e. with ut or ne, as a condition.

ea lege atque omine ut pro te molam. 160 ea condicione ne quid scriberet.

ita fugias ne propter casam (eas), ut aiunt.

f. quominus, quo fiant minus.

per me stetisse quo minus... fierent. 495 quo fiant minus. 157

g. sentences with dum, dummodo (neg. ne) (sometimes classed with conditional sentences), 'provided that,' 'if only.' dum prosim tibi. 475 dum id efficias quod cupis. 591 quidvis cupio dum ne...comperiar. 662

modo ut *possim*. 310

III. Consecutive, expressing a consequence.

a. with ut, 'so that,' ita ut, adeo ut, &c. adeo ingratum...ut...commoneat. 233

esse meritam ut memor esses sui. 234
ita magnae (irae) ut sperem posse avelli. 403

b. after verbs ;-facere ut, &c.

feci ex servo ut esses libertus mihi. 10 fac apud te ut sies. 308 operam do ut...causa sit. 118 sin eveniat...ut nil sit morae. 127

c. explanatory='namely';—usually with demonstratives.
ut expleret. 148

(id) ut ne quid nimis (facias). 34

(id) quod plerique omnes faciunt...ut animum adiungant. 29

ne faceres idem...dolis ut me deluderes. 425

d. ut 'indignantis,' 'to think that...' or 'do you mean that'
(an impossible supposition).

eine ego ut advorser? 218 oh, tibi ego ut credam. 460

Note. Similar to d. but more properly to be referred to deliberative sentences are the following:

egone istuc conari queam 225, sinam 226 (frequently when the subjunctive echoes a word used by the last speaker).

'audi'... 'ego audiam?' 654
'bonus est hic vir'... 'hic vir sit bonus?' 675
'ne faceres'... 'egon istuc facerem?' 426
tu restituas? 461

N.B. The final and consecutive senses come very near to each other, and many sentences may indifferently be referred to either.

IV. In Relative clauses, with qui and its compounds.

a. qui generic, qui='such a one as'; frequent after negatives
and in interrogative sentences.

quid est quod...mea ars efficere possit? 4
quid est quod me velis. 18
si quid...facio quod placeat. 14
ut qui neget. 110
hem quo fretus sim. 461

b. qui causal, 'since,' 'that.'
qui hic neminem alium videam. 540
satis sanus qui rogites. 539

c. qui concessive, 'although.'

d. qui restrictive, 'at least,' 'that is to say' (with quidem).

e. quin=(abl. of qui+negative) non dubiumst quin uxorem

nolit filius. 133

hic nunc non dubitat quin...neges. 306 (for quominus see II. f.)

V. With verbs of fearing (sometimes classed with final sentences).

tum autem hoc timet ne deseras se. 225 vereor ne quid Andria apportet mali. 46 ut vim queas ferre. 230 VI. CONDITIONAL.

a. with si, nisi.

(primary), si illum obiurges...quid facias illi. 103

sin eveniat...restat Chremes (indicative, an irregular consecution). 127

si senserit...dabit. 173

haud verear si in te sit solo situm. 229 neque postulem abs te ni ipsa res moneat. 401

(historical), quid facerem si rescivissem. 213

si id scissem numquam huc tetulissem pedem.

b. with the 'if'-clause (Protasis) suppressed: also called potential.

cerneres. 96

diceret. 99

ubivis facilius passus sim. 163

qui scire posses? 26

ita facillume...laudem invenias. 39

Note. Terence employs indicative for subjunctive in conditional sentences.

si non astu *providentur*...dabunt. 168

quod si fit pereo. 204

Under this head may be classed

c. sentences of comparison with tamquam, quasi.

quasi illa tua sit. 399

quasi ego...rogem. 616

quasi non tibi renuntiata sint. 354

quasi tu huius indigeas patris. 650

VII. ORATIO OBLIQUA.

a. oblique statement (in dependent clauses).

velle...ostendi quam sis callidus. 157 quicquid peperisset decreverunt tollere. 179 si se ames. 485 b. oblique question (or exclamation).

exspecto quid velis. 7
scis ut iusta fuerit servitus. 10
cognosces...quid facere in hac re te velim. 23
quae sit rogo. 85
observes filium quid agat. 131
sciam numquid...afferat. 195
quid fiat vide. 288
reviso quid agant. 305
paulum interest...ex animo facias, an de
industria (double question). 585
quid obstat cur non verae fiant? 64

c. with verbs of fearing, timeo quorsum evadas. 88 vereor quid siet. 194 timeo quorsum accidat. 217 verebar quorsum evaderet. 136

Note. Terence frequently makes no distinction between dependent and independent questions, introduced by such words as die. vide. &c.

dic, quid est. 18 vide num indicat. 644

VIII. DEPENDENT on another subjunctive.

ut consumat nunc quum nil obsint doli. 121
quantum queam ut maturem. 418
evenit ut quod sim nactus mali...rescisceres.
723

quem optem cui narrem 718, where narrem is also subj. after qui as IV. a.

PA 6755 A6 1883
TERENCE
SCENES FROM THE ANDRIA OF
TERENCE
40004294 CURR HIST

DATE DUE SLIP

